

LEUCHTENDE TAGE.

(Ludwig Jacobowski.)

ZÁŘIVÉ DNI.

Moderato.

Jos. B. Foerster, Op.69. Nr. 1.

Gesang.

Klavier.

pp dolce

Ach, uns're leuch-ten-den Ta-ge glänzen wie e-wi-ge Ster-ne. Als
Ach, na - še dni pl - né krá-sy ství se v hvě - zdném le - sku, jsou

pp dolce *espress.* *p*

Trost für künf-ti-ge Kla-ge glühn sie aus gol-de-ner Fer-ne. Nicht
tě - chou v bu-dou-cí stra - sti zá - ří - ce z ú - smě - vné dá - li. Ó

f *p*

wei - nen, weil sie vor - ü - ber, lä - cheln; weil sie - ge - we - sent! Und wer - den die
ne - plač, že nám již zha - sly, ra - duj se, že kdy - si by - ly, a ml - hy - li

pp *p*

con esaltazione f riten.

Ta - ge auch trü - ber, un - se - re Ster-ne er - lö - sen, er - lö - sent!
bu - dou - nost kry - jí, hvě - zdy v ně v - po - mí - nek zá - ří, hvě - zdy dál zá - ří!

f pesante

TRÄUMEREI.

(Ludwig Jacobowski.)

SNĚNÍ.

Jos. B. Foerster, Op. 69. Nr. 2.

Gesang. *Tranquillo.*

So müßt' es sein.
Tak o tom sním:

Klavier. *p*

In dei-nem Er-ker-zim-mer ver-glühn die ro-ten Schei - - te im Ka-
Tam ve tvé bí - lé ji - zbě na kr - bu čer-ve - nj - - u - sí - ná

min; dein Fuß - chen leuch - tet auf im Feu - er schim-mer und zuckt zu-
žár, tvá no - žka sví - tí v je - ho te - plem le - sku, ji su - nes

espressivo

rück, wenn ein paar Fun-ken sprühn.
 zpět, když ji - skra vy - sko - čí.

p

Sonst Fin-ster-nis. Doch nie-mand ruft nach Licht, im wei-ten Schlosse
 Je ji - nak tma. Nač svě - tla tře - ba nám? A v ce-lém zá - mku

pp

pp sempre

ist kein Schritt zu hü - ren;
 ne - sly - šet ni kro - ku, nur manch-mal will ein
 jen chvi - lí ja - kýs

fp

frem-der Laut uns stü - ren... Ge-wiß die Bo-den-fen - ster - schlie - ßen nicht.
 ci - zí zvuk sem za - zní... Snad o - knem vy - ký - ře si ví - tr hrá...

fp

col canto

Und wie - der schau'n wir reg - los in die Glut und sind so
 Pak bez hnu - tí zas zří - me v o - hně žár, jsme ně - mi,

dolce

stumm und hät - ten viel zu sa - - gen, doch nie - mand
 ač si to - lik ří - ci má - - me, neb ka - ždý

f
p

will das er - ste Wört - chen wa - - gen, denn die - ses Schwei -
 slú - vko pr - vní pro - nést vá - - há, ach, jak to fi - -

p
pp subito

- - gen ist so süß... In uns' - ren Au - gen ruht ein eig' - ner
 - - cho bla - ží nás! Jen v na - šich o - čích plá po - di - vný

pp
sempre pp

Glanz; der ü - ber - leuch - tet tief - ste
 jas, jenž pře - ko - ná - vá vše - chmu

pp *mf* *p*

Dun - kel - hei - ten, und so, im A - tem stum - mer · Se - - lig - kei - ten,
 tmu a stí - ny; a v té - to ti - ché, ně - mé od - - da - no - stí

p *f*

fühl' ich dich ganz, fühlst du mich ganz...
 cí - tím se tvým, cí - tiš se mou...
a tempo

molto rit. *a tempo* *p* *f* *molto rit.* *a tempo*

So müßt' es sein!
 Tak o tom sním!

pp *mf* *p* *pp*

TROST DER NACHT.

(Ludwig Jacobowski.)

ÚTĚCHA NOCI.

Jos. B. Foerster, Op. 69. Nr. 3.

Andante comodo.

Gesang. *pp*

Wei - che Hän - de hat die Nacht, und sie
 He - bke ru - ce mí - vá noc, v lá - žto

Klavier. *pp* *espress. molto*

reicht sie mir ins Bet - te; fürch - tend, daß ich Thrä - - - nen hät - te,
 mé je kla - de je - mně, v stra - chu, že bych za - - - pla - ka - la,

dolciss. *cresc.*

streicht sie mei - ne Au - gen sacht. Dann ver - läßt sie das Ge -
 hla - dí ně - žně o - či mé. A pak mi - zi zvo - lna

pp dolce *p*

rit.

mach: *rau-schen hör' ich, sanft und sei-den, und den* *Dor-nen-zweig der*
zas *ja - ko vá - nku le - hké chvě-ní, tí - hu* *ú - trap mých a*

espress. *rit.* *cresc.*

(♩ = ♩) *a tempo*

Lei - den zieht sie mit der *Schlep - pe nach.* *Wei - che Hän-de hat die*
ža - lü od - ná - ší si *v ná - ru - ěí.* *He - bké ru - ce mí - vá*

a tempo

pp

ppp riten. *morendo*

Nacht, *wei - che Hän-de hat die* *Nacht.*
noc, *he - bké ru - ce mí - vá* *noc.*

ppp riten *ppp*

NACH HAUSE.

(Ludwig Jacobowski.)

DOMŮ.

Jos. B. Foerster, Op. 69. Nr. 4.

Andante comodo.

Gesang.

p

Das macht die Som-mer-nacht so schwer: die Sehn-sucht kommt und setzt sich
To no - cí le - tních mno - ží tiž, hle tou - ha jde již ke mně

Klavier.

her und strei-chelt mir die Wan - ge. Man hat so wun-der-li-chen Sinn;
blíž a po tvá - řích mne hla - dí. Je my - sl pl - na dí - vných tuch,

man will wo - hin, weiß nicht wo - hin, und steht und guckt sich ban - ge.
tak rád bych šel, kam ne - vím sám a mar - ně hle - dām cí - le.

riten.

allargando

riten.

Un poco più mosso.

p

Wo-nach? Die Fak-kel in der Hand, so weist die Sehn - sucht
Kam jít? Hle po - cho - dní mi sví - tí tou - ha v dá - lku

riten. *mp*

weit ins Land, wo tau-send We - ge mün - den. Ach!
 v ši - rou dāl, kde cest se ti - sio kři - ži. Ach!

cresc. *riten.* *dimin.*

Tranquillo. *pp*

ei - - nen möch - te ich schon gehn, nach
 Je - - dnu vo - lil bych tak rád, tam

pp 3 3 3

f stringendo

Hau - - se! müß - te drü - ber stehn. 0
 do - - mov svůj bych mu - sel znát, 6

stringendo *cresc.*

a tempo *f*

Herz nun geh ihn fin - - dent!
 lá - - sko ce - stu na - - jdi!

molto espress. *f* *dolce* 3